

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyň: **a) N. K., b) nezl. J. K.**, nezl. žalobkyně zastoupena matkou N. K., jako zákonnou zástupkyní, obě zast. JUDr. Miroslavem Kryštofem, advokátem, se sídlem Praha 3, Kubelíkova 40, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyň proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 1. 2004, č. j. 9 Az 192/2003 - 31, spojené s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I.** Řízení **se zastavuje**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna zástupci žalobkyň JUDr. Miroslavu Kryštofovi, advokátu, se sídlem v Praze 3, Kubelíkova 40, **se stanoví** ve výši 1075 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30-ti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelky“) podanou kasační stížností napadají shora označený rozsudek Městského soudu v Praze, jímž byla zamítnuta jejich žaloba proti rozhodnutí Ministra vnitra ze dne 22. 5. 2003, č. j. OAM-1402/AŘ-2002, kterým byl zamítnut jejich rozklad a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně o neudělení azylu žalobkyním z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákona o azylu) a současně bylo rozhodnuto, že se na stěžovatelky nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu, v platném znění.

V podané kasační stížnosti požádaly stěžovatelky o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, přičemž usnesením Městského soudu v Praze byl žalobkyní N. K. (která v řízení jako zákonná zástupkyně zastupuje též nezl. J. K.) ustanoven zástupcem JUDr. Miroslav Kryštof, advokát, se sídlem Praha 3, Kubelíkova 40. Ten přípisem ze dne 30. 5. 2005 sdělil soudu, že stěžovatelka na jeho výzvy nereagovala, ve stanovený termín se

nedostavila do kanceláře a ani se s ním jinak nespojila. Následně obdržel zpět svůj přípis žalobkyni s poznámkou, že si jej adresátka, ač byla poštou na uložení zásilky upozorněna, nevyzvedla. Dával ke zvážení zrušení jeho zastupování stěžovatelky v řízení o podané kasační stížnosti.

Žalovaný v písemném vyjádření ke kasační stížnosti ze dne 16.2.2005 popřel oprávněnost jejího podání s tím, že se domnívá, že jak jeho rozhodnutí ve věci azylu ve všech částech výroku, tak i rozsudek soudu, byly vydány v souladu s právními předpisy. Navrhoval odmítnutí kasační stížnosti pro podstatné vady podání, případně její zamítnutí pro nedůvodnost a současně neshledával důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Městský soud v Praze předložil dne 29.6.2005 kasační stížnost stěžovatelek spolu se spisem Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o podané kasační stížnosti. Dříve než mohl Nejvyšší správní soud o ní rozhodnout, podáním ze dne 31.8.2005, které došlo Nejvyššímu správnímu soudu dne 1.9.2005, vzala stěžovatelka N. K., jménem svým a své nezletilé dcery J. K., výslovně svou kasační stížnost podanou proti výše označenému rozsudku Městskému soudu v Praze zpět. Navrhovala, aby řízení o této kasační stížnosti soud zastavil.

Poněvadž projev vůle stěžovatelky, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nezbuzuje z hlediska svého obsahu pochybnosti o tom, že stěžovatelka nejen za svou osobu, ale i v zastoupení své nezletilé dcery, bere kasační stížnost zpět a nemá tudíž zájem na pokračování v řízení, naopak navrhuje, aby toto řízení bylo zastaveno, Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s. řízení o podané kasační stížnosti zastavil.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, nemá žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 věta první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.).

Za této procesní situace, kdy vzala stěžovatelka kasační stížnost zpět, se Nejvyšší správní soud již nemohl zabývat návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a také se jím nezabýval.

Odměna soudem ustanovenému zástupci stěžovatelek byla stanovena za jeden úkon právní pomoci po 1000 Kč [převzetí a příprava zastoupení - § 9 odst. 1 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb.], k čemuž byl přičten režijní paušál ve výši 75 Kč ve smyslu § 13 odst. 3 téže vyhlášky, celkem tedy bylo přiznáno 1075 Kč. Uvedená částka bude zástupci stěžovatelek vyplacena do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. září 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu